

staaende Hær". Saaledes ligger Endringsforlaget for, og Folkethinget kan dog ikke her gaae hen og sætte Matroser ind i den staaende Hær. Hvor finder den ærede Rigsdagsmand en Bestemmelse for Søværnet, hvor Matroser ere henregne til den staaende Hær? (Tscherning: Det er en Feil!). Ja, det er en Feil; men saaledes som Forslaget ligger for, vil den ærede Rigsdagsmand see, at det virkelig vil være aldeles uforstandigt at stemme for det; thi der maa dog være Mening deri. Jeg skal nu villig indrømme, at jeg maaskee ikke er i Besiddelse af en saadan klar Indsigt i disse Forhold, at jeg turde paatage mig at sige, hvorvidt man, hvis Forslaget var stillet saaledes, at der var Mening i det, kunde gaae ind derpaa. Saaledes som Sagen stiller sig for mig, forekommer det mig at være en Selsølgelse, at der maa gaaes ad Lovgivningens Vej, for at der kan træffes forandrede Bestemmelser, hvorved der gives Krigsbestyrelsen en anden Myndighed over dette Mandskab end i Hærorganisationsplanen bestemte. Sagen stiller sig for mig saaledes, som om Hærplanens Inddeling i Linien og i Reserven, forsaavidt Brugen af Mandskabet angaaer, maa komme til Anvendelse, og at derfra ikke kan afviges uden ifølge en Lov. Netop fordi jeg opfatter Forholdet saaledes, vilde jeg ikke i og for sig synes, at der kunde være sær Betænkkelighed ved Forslaget, naar det var stillet paa en rigtig Maade; men saaledes som det foreligger, maa jeg paa det Bestemteste modsætte mig det; og det er jo ogsaa meget muligt, at der i og for sig kan være Betænkkelighed ved det.

Tscherning: Den ærede Minister tager meget feil, naar han mener, at det ikke kunde gaae an at sige, at det udfrevne Mandskab til Søkrigstjenesten skal henregnes til den staaende Hær; det er slet ikke vanskeligt, det vil ogsaa komme og det maa komme. Denne Udfrikningslov skyder bort fra den Udfrikningslov, hvorefter her er Tale, alle de egentlig Besarne, og de Andre udfriknere den under samme Betingelse og paa samme Maade som Mandskabet til Linien, nemlig til 8 Mars Tjeneste; altsaa hvor der er Spørgsmaal, ikke om, hvorledes de Søværnepligtige skulle bruges, men hvilke

Forpligtelser der skal paalægges dem, der maa Betingelsen for Udfriknings lov blive den samme som for Udfriknings lov til Hæren. Naar den ærede Minister sagde: „Hvor i Verden er der en staaende Hær for Søværnet,“ skal jeg svare: I Frankrig; den franske staaende Hær bestaaer af en Land- og en Søhær, gens de classe, Matroser. Denne Værnepligtslov er indrettet og ordnet saaledes, at Søværnet kan blive sammenfat paa samme Maade, og den „staaende Hær“ bliver saa i Genhold til Værnepligtsloven et Udtryk, som angiver, hvilke forskellige Tjenesteforpligtelser der paaligger de Udfriknere; det vil sige, at ogsaa under Søhæren vil det 8 Mars udfrevne Mandskab i de 4 første Mars være pligtigt at møde efter umiddelbar Indkaldelse, medens det i de 4 sidste Mars kan indkaldes til en kortvarig Ovelse, men igrønt kun efter en høiere Bestemmelse. Det er saaledes fuldkommen forstaaeligt, at naar Forslaget ikke vedtages, savner man en Bestemmelse, der paa den Maade sikrer Mandskabet, og den ærede Minister fandt det jo aldeles rigtigt, at man sikrede Mandskabet. Den ærede Minister sagde selv, at han ikke kunde andet end finde det fuldkommen rigtigt, at Inddelingen i 4 og 4 Mars, eller i det Antal Mars, hvori Mandskabet hidtil havde været sikret, fremdeles vedblev at bestaae; men det er jo netop det, man er ifærd med at opgive, det er derpaa, at den Bestemmelse i Loven gaaer ud, som mit Endringsforslag søger at fjerne. Jeg er fuldkommen overbevist om, at dersom den ærede Minister fra Begyndelsen af havde haft denne Lov til Behandling, saa havde de Forslag, hvorefter der her tvistes, ikke givet Anledning til Tvist; thi saa havde han været en af de Første til at haandhæve og forsvare dem, erkjendende, at for at Mandskabet selv skulde kunne værne om sin egen Frihed, maatte der bestaae et Værn, saa at man ikke kunde tage en vilkaarlig Bestemmelse i den Retning; Mandskabet vidste da, hvor Grændsen laa.

Den ærede Minister talte saameget imod Endringsforslaget under Nr. 4 og yttrede, at det vilde være ganske besynderligt, om man gjennemførte det; men den ærede Minister lægger ikke Mærke til, at det staaer ligeoverfor en Bestemmelse, som er igrønt farlig. Den